

ми за таку саму діяльність для свого народу дістаємо п'ято: „ворог Поляків“.

Та се ще — кажемо — нічого. Те, що далі, переписав все! Отже розповідає про українську партію, до якої мав належати проф. Грушевський, — хоч польський денник повинен знати, що нема „української партії“, тільки є аложений з різних політичних партій український національний табор, так само, як є польський національний табор, аложений з різних політичних партій. Говорене про „українську партію“ є також характеристичне для польської преси; має вона за ціль ширити погляд, що в нашій народі є дві рівновартні партії: українська і москвофільська. Питаємо польські редакції, що вони сказали би, як би такою самою методою почали говорити про „польську партію“, ставлячи в нею на рівну дошку „партію Кшесмендких“. Бо що Дудакевичі в нашій народі відповідають Кшесмендким в польській народі, се ясне. Ріжниця тільки в тім, що Кшесмендкі не ділавали такої охорони в своїй діяльності, як Дудакевичі. Але се вже не наша, українського національного табору, вина...

Отже проф. Грушевський мав належати до „української партії“, але стратив у ній значіне з приводу симпатій до москвофільського руху. Се вже не „несправдана звістка“, се гідке очорнене, яке з огляду на те, що в теперішній хвилі значить вказати на когось як на симпатизуючого з москвофільським рухом, являється просто злочином! — Читайте *Новое Время*, *Кієвлянин*, книгу київського цензора Щоголева про українство, — і скрізь знайдете там найбільші напади на проф. Грушевського як на головного українського діяча, якому приписується просто створення українства. Київський націоналістичний посол Савенко домагався в кожній своїй статі і думській промові арештованого проф. Грушевського як головного зводника „мазепинців“; таксамо в націоналістичній пресі раз-у-раз повторялося домагане, щоб проф. Грушевському заборонити візд до Росії. І як би проф. Грушевський не був заздалегідь виїхав з Росії, хто знає, що з ним тепер було би. А тут польська преса сьміє на такого чоловіка кидати підозріння, що він симпатизує з москвофільством, — на чоловіка, який, як би й не був високим чл. урядником, повинен би в теперішній час ділавати в своїй державі найвисокої охорони!

Щоби управдоподобити кинене такого підозріння, польський денник пише про отвертий лист, який мала видати „українська партія“ проти проф. Грушевського. Констатуємо що жадна з українських політичних партій ніякого отвертого листу проти проф. Грушевського не видавала. Згадка про такий лист є тільки тенденційним перекаченням факту, що група членів „Наукового товариства ім. Шевченка“ у Львові, в яким проф. Грушевський до літа с. р. був голо-

А гармати ревіли-ревіли і здовж цілого фронту і за Мукденом. Такої канонади я ще не чув. Санітетовий кухар Бубенчиков положив ся на землю і раз-у-раз кричав:

— „Бувай здорова, Москва, вже не узриш більше Терапонта Бубенчикова!“

Ходили слухи, що 25.000 Японців від западу машерували на Мукден, а інших 25.000 на Гунчудзі, і що біля Мукдена кипить уже коло царських могил під самим містом.

До салі для хорих привели малого чоловіка в чужій, дивній уніформі. Рани оживили ся, всі очи звернули ся на нього.

„Япанець! Япанець!“

Малий чоловік ішов поволи наперед, опираючи ся на санітетового солдата і тягнув за собою ліву ногу, уважно розглядаючи ся. Побачивши мої офіцерські сполети випрямив ся засалютував, тримаючи долоню на верху, як наші діти, що бавлять ся в жовнірстві. Його бліде лице покрито було порошком, уста потріскані і закипілі кровю, але очи живі. Я показав йому рукою, що би розібрав ся. Солдати ворожо дивили ся на нього. Я запитав його, до котрої армії, належить, чи не до армії генерала Оку?

Він усміхнувся і чемно притакнувся головою, кажучи:

„Оку, Оку!“

— „Оку?“ запитав я. „Не Нодзу? Годіа (приятелю), а може Нодзу?“

Його живі, підступні очи засьміяли ся, він знов притакнувся і сказав:

„Нодзу, Нодзу!“

Япанець зачав розбирати ся. Зтягнув свій плащ з козячим ковніром і півожушок без рукавів. Солдати в сміх, він і собі сьміється. Дальше мав на собі чорний уніформ з вірванями відзнаками (що він не пізнав, в котрого він полку), опісля сьміюся казавольку і ще одну камівольку. Сьміх солдатів перейшов у регіт. Япанець сьміявся з ними весело і широким, суворого чого солдати перестали ворожо відносити ся до нього. Він скинув ще кафтан і сорочку.

Далі буде.

вою, перед сегорічними загальними зборами тов-а видала була на правах рукописи (отже не отвертий, тільки власне замкнений) лист до членів тов-а з обороною реформи статута тов-а, який протинав ся проф. Грушевський. Такі внутрішні спори бувають у всіх наукових товариствах, — але чи робить хто з сього такі політичні виводи?

Дальшим управдоподібним киненого на проф. Грушевського підозріння має бути те, що він має млеток в Росії.

А на закінчене всего того йде „несправдана звістка“ про „компромітуючі папери“ і про арештоване проф. Грушевського. Нехай потім покажесть ся, що ся звістка неправдива, але кинені в ній підозріння остануть ся і в теперішній часі можуть навіть звернути увагу властей на чоловіка, якого преса публично обвиняє в москвофільських симпатіях.

Ще одно: В додатку довідуємо ся, що в сій справі інтервеніювала Головна Українська Рада. Як се погодити: „українська партія“ відіхнула проф. Грушевського за москвофільські симпатії, а тепер Головна Українська Рада інтервеніює в його справі?!

Такими методами послуговується польська преса проти українського національного табору

А до такої охорони український табор, який в противенстві до інших напрямів національної і політичної думки в краю все стояв при Габсбурській монархії і тридержавнім союзі, за що українство в Росії переслідувало ся як австрійсько-пруську інтригу, — має цей же повне право!

Просимо наших Вп. передплатників, котрі залягають з пре-
нумератою, **сейчас** вирівнати залеглости, бо на кредит „Діла“ висилати не можемо і дальша висилка мусить бути застановлена.

Адміністрація „Діла“.

Безличність московська.

З гнівом найглибшого негодовання наклепник Князь нашої церкви в листі, виданім до всіх вірних у селах, межуючих з Росією, безприм'рний в культурнім світлі акт високого достойника російського православ'я, котрим сей „християнин“ (!) звиває християнську людність до кривоприсяги, до зради, до злочину.

Справді! Не можна на цілім просторі культурного сьвіта навіть уявити собі аналогії до того, на що спроміг ся архимандрит почаївської лаври, сумної слави Віталій, надуживаючи імени „Отця і Сина і Сьвятого Духа“, імени Бога Всемогучого і Всевідучого, імени Матери Божої — на те, щоби іменем того, що найсьвятійше кождому віруючому християнинові, взивати християн до одного з найбільших гріхів перед Богом і найбільшого гріха перед людьми: до зломаня віри, до кривоприсяги!

На такий подвиг спроміг ся достойник російської церкви в своїм летучім листку до „братів наших Галичан“. До „Галичан“ — себто тої зразницької парості Іскаріотів, котрі разом з ним, своїм опікуном і моральним батьком, ревіли по темних кутах заражених москвофільською проказою пограничних повітів північного сходу Галичини пісню ганьби „Пора, пора за Русь сьвятую“. До тих „Галичан“, котрі уладжували прощі до Почаївської печери кривоприсяжних монахів і там відбували свої наради нечесні. До тих „Галичан“, котрі — вовки в овечій шкурі! — славилась своїми приятелями і духовними собратами на процесі Бендасюка як чистіші від сьлози.

До сих „Галичан“ видає тепер документ ганьби цілої російської церкви архимандрит Віталій — той сам Віталій, котрий безсоромно наклепав ся львівському судови в процесі Бендасюка на сьвідка. Хотів зізнавати під присягою, „розрішшиши“ передним від смертельного гріха

кривоприсяги себе і своїх духовних братів — котрі виступали з цілим багатом воюючих класет і брехонь проти українства на тім процесі...

Уаурпує собі право, яке тільки Богови прислугоє: розрішає на загал, одним почерком пера людий християнської віри від аложеної на Господа Бога присяги!

Аж так нивько впала російська православна церква в службі московського царства!

Справді: православне-царське!

З найвищою погордою відштовхує цілий загал українських вірних москвофільську нахабність. Високо християнські, апостольським духом навіяні слова листа нашого Митрополита відбивають ся відгомном в'ячності в душах мільонів сердець української людности сеї країни. Ми вдячні нашому митрополитові за віру і надію, яка дитше з листа його, ми вдячні за його мужеський гнів, ми вдячні, що у важкій хвилі підняв він голос остороги до заведених ворогами на мліаці людий темних. Ми вдячні, бо в листі його знаходимо ще один крок вперед до того стану, коли

„Забудеть ся срамотня

Давная година,

І оживе добра слава,

Слава України!

Японія проти Німеччини й Австро-Угорщини.

Маючи на увазі зірване дипломатичних зносин між Німеччиною й Японією, також Австро-Угорщина зірвала зносини з Японією, а крім того вислала на поміч Німеччині воєнний корабель „Цсарева Єлисавета“.

Доси наспіли в сій справі отсі відомости: **ВІДЕНЬ** (Тіб.). Японському амбасадорови на віденсьім дворі, Aimare Sato, вручено нині в полудне пашпорти. Австро-угорський амбасадор на японсьім дворі в Токіо, барон Міллер, відкликаний.

(Ся телеграма прийшла вчора під вечір. Не могути її вже подати у вчерашнім числі, виставили ми її в нашім експедиційнім локалі).

БЕРЛІН (Бюро Вольфа). Австро-угорська амбасада донесла 25. с. м. урядови заграничних справ офіційально отсе: З найвисшого приказу в'дходить нині до команди воєнного корабля „Цсарева Єлисавета“ в Чин-тав як також до австро-угорської амбасади в Токіо телеграфічний приказ, щоби корабель „Цсарева Єлисавета“ боров ся спільно в Чин-тав.

(„Цсарева Єлисавета“ се кружляк — збудований в 1890 р. Його містота 4.000 тон, довжина 98 м., ширина 15 м., сила мотору 800 Н. Р., скорість 19 морських миль на годину.

Чин-тав, се мале місто при вході до залуви Кіау-чав в китайській провінції Шан-тун, остіок губернатора Кіау-чав і ріжних урядів).

БЕРЛІН (Тіб.). *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* пише про спільну акцію австро-угорського воєнного корабля „Цсарева Єлисавета“ з німецькою ескадрою, що та відомість викликала скрізь в Німеччині радість і вдоволене. Сей факт доказує, які сильні звязки лучать Австро-Угорщину й Німеччину.

Про роллю Японії як союзника Англії треба сказати, що в крузі неприятелів Австро-Угорщини й Німеччини Японія може мати тільки обмежене значіне. До веденя війни перше всего треба, щоби воюючі держави територіально граничили зі собою. Сього моменту тут зовсім нема. Німеччина має в Азії тільки винаймлену територію Кіау-чав, яка займає 552 квадратні кілометри і числить 169.000 мешканців, а того тільки 3.896 білих. Правда, Німеччина вложила в сю колонію багато культурної праці, але все так в порівнянню з тими вартостями, о які в теперішній війні ходить, вдержане або втрата такої колонії не грає для Німеччини більшої ролі, тиж більше, що на випадок побіди Англії на мори ся колонія все одно була би для Німеччини втречена. А чи її забере Англія чи Японія, се для Німеччини все одно.

Ще-до воєнних сил, Німеччини, то німецька корабельна стація в Східній Азії є, що правда, найсильніша з усіх німецьких заграничних стацій. Складають ся на неї два великі модерні паширні кружляки передадриотного типу „Scharhorst“ і „Greisenau“, два малі кружляки „Emden“ і „Nürnberg“, сім гарматних човнів і один торпедовець. Ся сила могла стати невідною для англійської торговельної флотії, особливо, що во-

явні сили Англії на Тихім Океані обмежені. Оскільки в разі потреби все таки Англія могла би дати собі раду. Що сю задачу сповнитиме тепер Японія, — се в кінці для суті річи все одно.

Поза тим японська флота, хоч її сила дуже поважні (15 лінійних кораблів, з того два типу аріанотів, а чотири належать до найсильніших передредчотного типу, 14 панцирних кружляків, 17 хоронених кружляків, 77 торпедовців і контрторпедовців), не може Німеччині зашкодити, бо на Тихім Океані поза вичисленими кораблями Німеччина ніякої флоти не має, а до Європи Японія не вишле своєї флоти з двох причин: поперше тому, що в се підприємство, яке може наравити флоту на велику втрату, а по друге тому, що Японія не позбавить себе охорони з огляду на можливість конфлікту зі Злученими Державами Північної Америки.

Не має тут значія також знаменита сухопутна японська армія. Щоб і зіткнути ся з німецьким військом, мусіла би вона бути перевезена до Європи кораблями або дістати ся сюди через Росію сибірською залізницею. Одно і друге виключене, а крім того японська армія прибула би на місце тоді, коли на полях бою вже давно було би по рішаючих подіях.

Практичне значіє виступу Японії полягає тільки в тім, що Росія не потребує боятися з тої сторони небезпеки і можна би часть сибірського війська, на скільки на се дозволять внутрішні обставини, вислати до бою проти Німеччини й Австро-Угорщини. Але транспортоване сього війська заняло би стільки часу, що воно прийшло би на місце призначеня за пізно.

Виступ Японії міг би набрати великого значія на военній арені тільки в тім випадку, коли б він потягнув за собою акцію Злучених Держав Північної Америки, які остають в дуже напружених відносинах з Японією.

Збирати для них жертви в грошах і в натурі. Всі письма належить адресувати до рук посла д-ра В. Загайкевича в Перемишлі (ул. Косцюшка 3), посылки грошеві до рук директора Ол. Яреми (ул. Косцюшка 5), а жертви в натурі належить слати до касарні, яка міститься в народній школі ім. Шашкевича при вул. Смольки (Тихій) 10.

Перемишль.

Організація Українських Стчових Стрільців поступає з кожним днем під командою посла д-ра В. Загайкевича. На подвірю касарні вправляють що дні ряди стрільців. Касарня стрільців міститься в Народній школі ім. Шашкевича (ул. Смольки 10). Устрій і порядок касарняно-військовий.

Коломия.

На першу вістку про дозвіл заснував ся тимчасовий комітет, який став приймаєти зголошення до Укр. Стч. Стрільців, та скликав збори укр. людности Коломиї. На збори прибув член Г. У. Ради п. Мик. Ганкевич. Збори рішили однодушно зачати працю. В склад Комітету входять: мец. др. Дембицький (як голова), Мостович (заст. голови), Берлад, Буковської, Витвицький, Каміньський, Кузьма, і делегатка укр. жіночого кружка п. Жуковецька. Склад секції акції: Кузьмич (голова) Лаврів (з. гол.) Білоскурський, Левицький, др. Левицький, і Турянський. Начальний інструктор резер. офіцер, Стефан Галібей. Адміністраційна комісія наложила на укр. інтелігенцію податок поки що у висоті 1% річних поборів (на добре ситуованих і висше), звернувшись до укр. та публичних інституцій о підмогу на У. С. Стрільців.

Зголошених до тепер понад 500, декотрих дві зголошує ся 160 добровольців. Ентузіазм великий: За Україну за Цісаря! Деякі з плачем просять прийати їх у ряди борців. Поборова Комісія з др. З. Левицьким на чолі вельми скрупульятого розсліджує сили та стан здоровля зголошених. До суботи рано (22. с. м.) прийато було 405 добровольців. Часть покінчила вже впоряд і працює по селах як інструктори.

Д. др. З. Левицький, директор шкиталія, веде самаританські курси, в яких бере участь майже вся інтелігенція місцева, жіноцтво укр. в сім 8 Сестер Служебниць.

„Український жіночий кружок“ зголосив ся до праці, шие ся біле; на викіаченю 50 пар біля для У. С. Стрільців, збирають ся датки в натураліях і дорогоціностях.

На початок аложив д. др. З. Левицький 200 К, дехто складає вже більші або менші датки.

Пані Н. Девосирова, вдова по учителю жертувала срібну ложку й вилку та 2 перстені, Олена Витвицька 2 галари, Богдан Витвицький однор. охотник в Кошицях сокільській однострій, Василь Витвицький ровер.

Нотуєсь дуже пильно всяку прислугу, кожний даток кожний обяв некарности, усуване ся від обовязку; а вже проти проб усякого хульства ступить ся безощадно.

На потреби України.

(Книжочка Кр. Союза Кредитового ч. 13000) зложили дальше: о. Н. Кумановський з Німши на 20 К, о. Ст. Козбур в Царинськїм 10 К, др. Лев Коссаєвіч з Львова 20 К, Ем. Явні з Чорного Потока 7 К, о. А. Левицький з Одеська 15 К, Каса „Будучність“ в Гаях к. Льв. на 15 К, Дм. Матвіїв з Карлова 20 К, о. П. Каблак з Лициї 10 К, Ю. Овишкевич з Ясла 25 К, Гр. Жук 5 К, о. Ів. Каміньський в Залісїю 14 К, о. Лев. і Ал. Несторовичі з Перемишля 10 К, Читальня „Просвіти“ в Гаях к. Львова, Ам. Морозівна зі Львова 10 К, Евгенія Кравич з Яжова 5 К, Е. Мандзюкова з Богущі 5 К, Ст. Федчишин збірку з Дрищева 5 К, о. Гн. Плешкевич в Каменоброді з акафісту 4 К 20 с, М. Петрів з Гайв коло Львова 4 К, Ст. Білицова з Соколівки збірку від місцевих селян 65 К, Церковне брацтво в Тюдєві 22 К, Складка жандармерії в Вадовиць 9 К, Нуля Ярославич в Райськїм 1 К (кличе всі учениці II кл. перемиського ліцея), о. Юрій Кміт з Чайкович 20 К, П. Суліма Попіль 5 К, Г. Данилович 5 К, Н. Данилович з Петрова 1 К; Гав. Логоза вахмайстер з Жухови 5 К, Іван Качмар фірер 5 К, Отгон Павлюк з Черновещ 5 К (кличе Ірину Копистянську і Мих. Коцюбу), Яр. Чайківський з Мишкова від себе, брата Ромка і татка 5 К, Михайловичі з Буянова 10 К, П. Шевчук 1 К, М. Чмелик 2 К, Маланка Пакіж 40 сот., о. Рибчак з Домажирів від парохіян з Домажирів, Зелєва, Кожич і Жорніск 96 К 68 сот., від себе 3 К 32 сот., о. Теодозій Лежогубський з Дорія збірку між літниками і селянами 53 К, с л у ж н и ц і Катерина Терещук і Стецина зложили на руки о. Т. Лежогубського 8 К, яко вкладку до Укр. Червоного Хреста.

Організація громадянства.

Вербіж коло Коломиї.

На зааяв У. Б. У. завязав ся в обох Вербіжах коло Коломиї спільний комітет в цілі вербованя-добровольців до українських Стчових Стрільців. Головою і душею комітету є управитель школи з Вербіжа вижнього п. Ник. Івантишин. Дня 17/8 вписало ся до Стчових Стрільців 26 хлопців з Вербіжа вижнього, а дня 19/8 30 хлопців з Вербіжа нижнього. Спільні вправи відбувають ся щоденно під проводом невтомимого пластуна, а тепер Стрільця, п. Мих. Івантишина. Хлопці вписували ся дуже охочо, а один аж розплакав ся, коли його асентерункова комісія відкинула. Запал до війни з Москалями загальний.

Українців перемиського, ярославського, добромильського, радимняського і ніжанковецького повіта

взиває Повітова Управа Стчових Стрільців в Перемишлі єднати як найбільше добровольців, та

При зміні адреси належить:

- 1) подати стару адресу,
- 2) надіслати 50 с. належитости за переведенє змін — без того зміна адреси не може бути переведена.

Адміністрація.

3) **М. БОМТЕПЕЛЛІ**

Дружина без перстєня.

З італійської мови переклала Н. Кибальчич. (Конець.)

Се був тільки початок. Власне головне почало ся тоді, коли всі вибрали ся до стола вечерати. З одного боку сіли нові приїзні: батько, мати та донька. З другого Беніяміно. Через кілька хвилин увійшла Марчелла і сіла посередній.

Беніяміно вклонив ся їй:
— Добрий вечір, панночко!
— Добрий вечір, пане!

Вони ледви втримувались від сьміху. Але нові були мовчазні люди і ні на кого не авертали уваги. Після вечері, котра скінчилась ся з раня, кожний пішов до свого покою.

У ранці розведене подружє вишло з дому не разом, а по одному. Всі бачили, що панночка, замислена, з книжкою в одній руці і з складанням стільчиком у другій пішла до ліса і зникла там у гуцвині.

Пан, наважки, пішов місточком, вийшов на майданик, поблукав улличками і поміж городами та садами долбукав ся до лісу, тільки з другого боку.

Через дві години Беніяміно за столом розмовляв ся з паном із Риму. В цю хвилину увійшла Марчелла.

— Добрий день, панночко! Сьогодні, панна, трохи заніжнєлась.

— Гуляла.

Тоді пан з Риму почав розситувати ся куди тут найкраще ходити гуляти.

— Власне, не знаю... Іду, куди йдець ся... а тут тільки кілька день. От може пан може сказати.

— Беніяміно відкавав:

— Я приїхав за два, чи за три дні раніше від панни — та я ніколи не виходжу з місточка. Мені не до вподоби околиця.

— Справді? І пан не нудьгує тут? — спитала пані з Риму.

— Ні. Я все в своїй хатині... я приїхав сюди працювати.

— Пан може літератор? — спитала усьміхаючись Марчелла.

— Ні... я... математик. Я студую тепер геометрію...

Римські гості подивили ся на його з стріманям, але шановливим дивуванєм. Марчелла дивила ся на полумисок, дивила ся дуже пильно і стискувала уста. Нарешті вона не могла втримувати ся і засьміялась.

— Панні може адаєть ся чудною геометрія?

— Ні... ні... видагайте... Я не слухала пані.

Мені саме пригабала ся одна річ...

Посидівши, Марчелла пішла геть. Пан з Риму підійшов до Беніяміно і по тихі спитав:

— Ся панна... що вона таке є?

— Не знаю... така собі гарненька... Ніби нічого...

— Я нічого не кажу... Я нічого не кажу... Але пан знає, в гостиниці... Хааяін мені сказав, що вона тут для адоровал, що її сюди привезла мати... Але пан розуміє, я тут з родиною і я не хотів би...

— Розумію. Але вона адаєть ся цілком порядною дичиною.

— Е! Пан математик, а всі математики мало якась знайоми з житем. Мені ся панна шось... не дуже, а сумніваю ся... Мушу розпатати ся тутешнього священника, з котрим ми великі приятелі. Пан й. го знає?

— Ні.

— Я познайомяю пана.

Проте познайомяти Беніяміно з о. Саверієм не вдало ся, бо сей останній не схотів. Кілька день „злочинці“ розважали ся своїм чудним ста-

новищем, в котрому вони опинили ся завдяки людям, завдяки суворості о. Саверія, завдяки прекрасним краввидам і швидкому потягу. Тут були всі прикмети, втіхи та муки таємного кохання.

Непримітні вишим палкі погляди, стрівання у лісі, куди треба було йти мавіцями, щоб ніхто не догадав ся, загадлива розмова при людях, сум і жах, що хтось дізнаєть ся про їхні почутя.

На людських очах Марчелла ніколи не забувала ся своєї ролі, але Беніяміно не завжди додержував своєї. Одного разу, розмовляли за столом, він сказав „ми чоловіки“, чим дуже усїх здивував. Виплутуючись, він мусів розскаати в сльозами на очах, що має жінку в закладі для божевільних, чим дуже зворушив пані з Риму.

Зустрічаючись на сходях молоді непримітно швидко стискали один одному руку, а у ночі з верхнього покоюку в низший, або навпаки таємниче прокрадали ся тихі як примари, постати, котрі над ранком так само таємничо вертали ся назад.

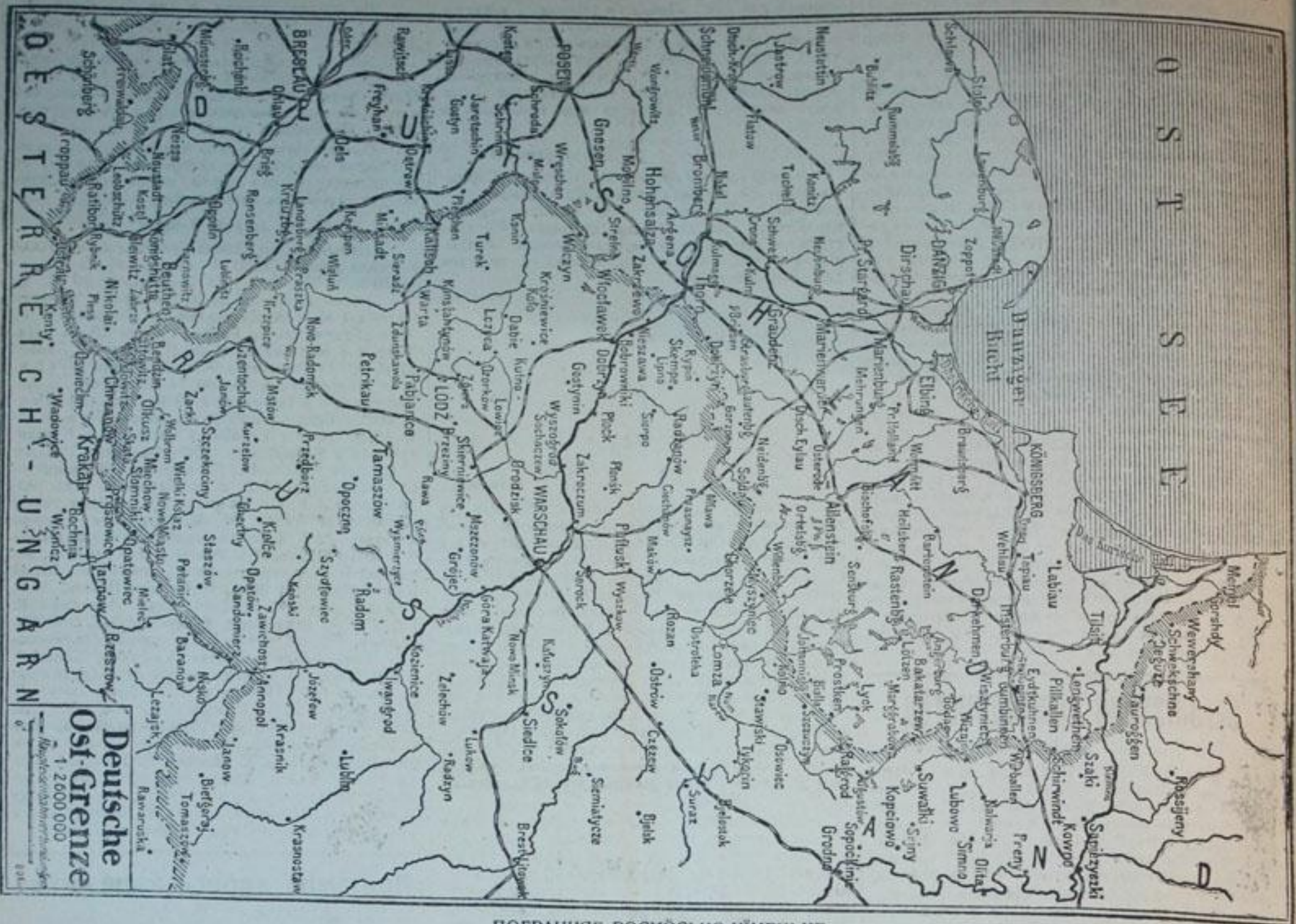
Але через кілька день комедія почала втомлювати і Беніяміно став думати, чи не краще буде виїхати відсіля не дожидаючись шлюбного сьвідоцтва. Але стала ся несподівана подія, котра скінчила все відразу.

Се стало ся четвертого дня на сьвітання. Не відомо по якій там причині донечка римського секретаря опинила ся тієї доби у коридорі. Вона вертала ся до свого покою, коли почувла що десь рипнула двері. Вона злякала ся і притулилась до муру, бо була одягнена дуже легенько і то швидко, не для чужого ока. Тут вона побачила, що в покою панни Марчеллі вийшов пан Беніяміно.

Він був ледви одягнений, а панна Марчелла мала на собі білий шляфрочок. Панна і пан обняли ся та поцілували ся на вгорі і панна сказала:

— Прощай мój коханий!

Дичинка з ляку та здивуваня аж крикнула і кинулась у свій покій побіч двох кохавців.

ПОГРАННЯЄ РОСИЙСЬКО НІМЕЦЬКЕ.

На потреби України

приймає жертви Кравий Союз кредитовий у Львові, Ринок 10, вкладкова книжочка ч. 13000.

Після першої хвилі теж ляку та здивування, молоді побачили, що їх комедія скінчилася і порішили, що вже час тікати.

Вони весело вняли ся складати валізи та пакунки і коли в гостинниці всі повставали, звеліли подати рахунок і приготувати все що треба для виїзду.

Хазяїн не міг зрозуміти сього несподіваного рішення, але був ним дуже задоволений. Він помагав їм, щоб швидче збути ся, аби римський гість не побачив, що вони поїхали разом. Коли саме Беніаміно платив по рахунку, а Марчелля стояла біля його спираючись рукою на його плече, почувлась по сходах швидка хода. І з'явив ся римський пан, що йшов розказати хазяїну про ту сцену, котру рано побачила його донечка. Побачивши Беніаміно та Марчеллю і тепер у купі, він так і скамянів.

— Добрий день, пане! — гукнув йому Беніаміно. Як-раз до речі бачимо вас. Я та панночка, їдемо відсіля о дев'ятій годині.

— Зоставайтесь щасливі! — сказала Марчелля. Потім повернувшись до чоловіка спитала:

— Чи ключ від валізи у тебе, чи ні?

Коли вони вже всіли в автомобіль, то спитали один одного:

— А куди ми поїдемо? Ми про се ще і не подумали...

— Хіба мало на світі містечок! Але найперше треба заїхати у яке-небудь місто та купити перстень.

— Шкода! — зауважила Марчелля. — Мені так подобало ся бути твоєю нешлюбною жінкою.

— Коли нешлюбне подружжя з'являть ся в громадянстві, воно ніколи не забуваєть ся про перстені. Нешлюбні обов'язково їх мають.

Через місяць Беніаміно розглядаючи часопис, натрапив на кореспонденцію з Колоріолі. Там то в комуні стала ся негода і було вибрано иншого голову.

Виплата цивільних поборів державним функціонерам, покликаним до війська.

Виплати цивільних поборів в часі чинної військової служби dokonує цивільна каса, при котрій дотичний функціонер побирав свою платню перед покликанням до військової служби, за предложеном квіту, підписаного дотичним функціонером, а візованого його військовим командантом відділу (компанії, швадрони, батерії і т. д., зглядно дотичного начальника військової влади чи заведення).

В квіті належить докладно подати військову шаржу (пр. Reserve-leutnant' nchtantirer Landwehroberleutnant, Hauptman im Verhältnissrer Evidenz, Fänrich des Landsturmes, Reservekorporal etc, etc.) і цивільний службовий характер побираючого. Виплата наступає до рук тей особи, котру цивільний державний функціонер уповажить до відбавраня поборів в квіті чи в иншій формі.

Стемплеву належитість від квіту потрутуть ся при виплаті поборів.

Візоване квіту військовим командантом може бути доковане щойно в дни запалости поборів, отже з правила в дни 1. кожного місяця, і має обнимати потверджене, що побираючий жив і що подана ним військова шаржа правдива (Розпоряджене всіх міністерств в 30. марта 1909. Дав. ч. 49).

Колиб асигновані цивільні побори державного функціонера, котрий має власне господарство, жінку та діти, до 8 днів по речинци запалости лише ізза браку його квіту ще не могли бути ріднею вибрані, а через се удержане сеї ринці було загрожене, то можна на разі установленому повновласникови державного функціонера, а коли повновласник не був установлений то жінці або дітям того функціонера, виплатити половину цивільної належитости за потвердженням відбору, візованим дотеперішним начальником уряду дотичного функціонера і заосмотреним урядовою печаткою.

Виплачену половину цивільної належитости буде вважати ся зачетом на платню і потрутуть ся по надході квіту при виплаті найближшої рати.

В случаях, в котрих виплата службових поборів наступає через поchtову Касу Ощадности, належить візовані квіти відсилати просто до ліквідуючого рахункового департаменту і подати докладну адресу повновласника, уповаженого до відбору поборів.

Основні постанови що-до висоти цивільних поборів державних функціонерів, покликаних до чинної військової служби є такі:

Покликані до загального ополчення одержують без огляду на свою військову шаржу цивільні службові побори, неполучені з видатками, без ніякої зміни.

До поборів, полученных з видатками, приймають ся поступоване приписане для урльопів.

Цивільні державні функціонери, котрі не відбули ще обов'язкової презенційної військової служби, триваючої рік або довше, не мають права до цивільних поборів іаза покликания до чинної військової служби.

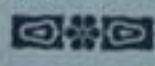
Урядники і слуги, котрі належать до жовнірського стау (Mannschaft), а вже сповнили свій обов'язок презенційної військової служби, задержують на случай мобілізації, коли мають жінку або діти, свої дотеперішні службові побори (не получені з видатками) без ніякої зміни, а коли вони вільного стау, то побирають через час військової служби підставу для виміру емеритури, значить: урядники дотеперішню етатову платню і квоту, рівну активальному додаткови, унормованому законом з 15 цвїтня 1873 Дав. ч. 47 для IV класи місцевости (отже урядники XI. класи ранги квоту 240 кор., X. кл. ранги 320 кор., IX. кл. р. 400 кор., VIII. 480 кор., VII. 560 кор., VI. 640 кор.), а слуги дотеперішню платню (евентуально додаток старшости) разом з 20 проц. додатком.

Практиканти, вільні чи жоваті, належачі до жовнірського стау, задержують цивільні побори.

Приналежні до військових гажистів державні урядники, практиканти і слуги, одержують в часі чинної військової служби в разі мобілізації все і серед усяких обставин одну третю часть підстави для виміру емеритури, зглядно одну третю часть платні.

Крім сього одержують військові гажисти вільного стау доповнене військової гажі до квоти підстави для виміру емеритури з тим обмеженням, що сума признаних на час чинної військової служби цивільних поборів не може перевищати квоти підстави для виміру емеритури.

Натомість військові гажисти, котрі мають власне господарство з жінкою або дитиною одержують крім а) вже вгаданой одної третей части підстави для виміру емеритури, ще також б) доповнене військової гажі до квоти підстави для виміру емеритури, а найменше до квоти

кравого могли щось подібного утяти. Зрештою нічого не маємо, щоб польські спілки, адожені виключно з польської людности, давали на польський скарб військовий не тільки добровільні датки, а також звертати на сю ціль одержані при основаню з фонду кравого запомоги по 400 К. Але рішучо аргестуємо проти вимушуваня датків на польську військову організацію від східно-галицьких спілок, чи урядують вони по українськи, чи по польськи, чи в управі їх є члени української народности, чи нема, бо члени майже всіх сих спілок в переважній частині належать до української народности і оскільки якісь фонди сих спілок за призволенем Бюро Патронату можуть бути призначені на військові цілі, то на цілі української стрілецької організації.

Тому звертаємось до управ чисто українських спілок ошадности і позичок і членів управ в спілках мішаних, польсько українських, як р'в нож до загалу нашої суспільности з азливом, припилювати, щоби з українських спілок зі волелі патронатом до жертви суми були переслані на Боввій Фонд українських Січових Стрільців в цілости, а зі спілок мішаних — пропорціонально до числа членів української і польської народности, в відповідних квотах на Боввій Фонд українських Січових Стрільців і на польський скарб військовий.

Гроші на українських Січових Стрільців треба надсилати до Кравого С'юза кредитового у Львові, Ринок 10, на книжочку вкладкову ч. 13.000, або на руки касиєра Головної Української Ради члена Виділу кравого, радника Івана Кивелюка у Львові, Виділ краввий.

перше *Gazette de Lausanne*, оголосили в останніх днях звістки з донесеннями про присутність коло 800 тисяч італійського війська в Венеції і про близьке вирушене італійської армії в поле. Є зайвою річю заперечувати ці чутки. Могли вони повстати з приводу утвореня малих таборів в околицях всіх уфортифікованих місцевостей, по покликаню — про що доносило ся — відповідних клас резерва. Стало ся се почасти через брак помешкань, почасти з потреби виобразованя ювніврів, а в кінци зі зглядів гігієнічних. Заряджене се відносить ся однак до цілої області королівства, впадає воно в очя там, де в більше укріплених місцях, як в долині Паду, а головню в Венеції, але можна ствердити на цілім півострові італійським, а навіть в Сицилії і Сардинії. Є се доказом безосновности наведених вище вістей швейцарських часописів, котрі стоять в яскравій суперечности до неутрального становища, яке зайняла Італія в теперішній війні.

Американський мільярдер про Англію.

БЕРЛІН. (Ткб.) *Breslauerztg.* оголошує розмову свого редактора з Вандербілтом, котрий заявив, що найбільшою ганьбою ХХ віку вважає те, що Англія дала себе пхнути на найбільший злочин, який могла поповнити, себто до війни підлачивсь впливови глупого фанатизму і хоробливого шовінізму французьких декадентів і російських злодів. Історія видасть англійським державним мужам вирок осуду острійний, ніж на Францію і Росію. Не можна собі уявити, як англійське правительство могло так довго мати за собою нарід. Тепер нарід потягне правительство до відповідальности за сю війну. Так Америка, як і Англія мають найбільший інтерес в удержаню Німеччини. Зденервована Франція заслугує на те, щоб віднесла поражене.

З ДНЯ.

Львів і війна.

(с) Крім серезамістя найсильніше переживав війну жовківська улица. Від полудня до пізнього вечера просто завалена народом. По обох боках улиці нечислена товпа людей, що стоять на хіднику, сидять на сходах і порогах домів, або лежать на шкарпах. Всі дивлять ся то на небо, то на дорогу, вслухують ся в шум і туркіт возів, та міркують... Стоять поважні матрони з жовківської, замарстинівської та поперецької, сидять молоді жінки з дітьми при грудях і на візках, сидять в свобідній позі вродливі доньки передмістя в домашніх строях, в жовтих мештах і без панчіх; стоять рід мужеський дуже різноманітний, різно убраний, різно настроєний.

— Tera, ranie nima żadny polnyki — каже поважний пан, що розсів ся вигідно на сходах василянської церкви — je tylko wojna, wojsko i Moskale! (Яка шкода, що не чув тих слів п. Найман та його однудушна пара!)

А серединою улиці пливе нездержана філя. Ідуть відділи війська, ідуть довгим рядом великі, тяжкі вози, ведуть товар. В шаленім рагоні женуть автомобілі, доганють їх авто мотоцикли і трицикли. Дзвонять, свищать, трублять. Ведуть козаків, ведуть сфідирів бай православних російських попів. А потому знов «військо йде, хоруговки мають»... Люди обділюють їх поживою, частують папіросами, роздають овочі, подають воду — дають все, чим хата богата... А військо йде гордо, усміхнене, бо воно розуміє і відчуває, що для нього є лише: або поворот у славі або — повороту нема...

НОВИНИ.

— Дальші транспорти бранців прибули до Львова вчора пополудни. Було між ними багато офіцирів навіть визначніших, кількох лікарів і два православні попи. Привезених до Львова бранців відставляють опісля на Угорщину.

— Козаки в кривчицьнім лісі. Вчора о 2-ій вночі зали знати мужики на постерунок при личаківській рогаці, що в стороні Маєрівки в Москалі. Вислані патрулі знайшли дійсно в кривчицьнім лісі сотню козаків, що зовсім не вибрали ся на здобуванє Львова, лише просили о хліб і воду. Був то відділ, що відлучив ся від головного корпусу і блукаючи два дні по лісах, загнав ся аж під Львів — зовсім не у ворожих намірах.

— Дирекція ц. к. української гімназії в Коломиї оповіщає, що: 1) іспити поправчі будуть відбувати ся у назначенім дню се в 31. серпня с. р. (скорше може згодо ити ся до іспиту, хто має бути покликаний до війська або хто наміряє сам добровільно аступити до такої служби); 2) абитуранти, репробовані в червні с. р. на пів року, можуть — із тих самих причин — здавати іспит зрілости другий раз вже в місяци вересня.

ВІЙНА.

Австрійсько-російська війна.

По побіді під Красником.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної кватири пресової доносять урядово:

Коли в місци побуту пресової кватири розійшла ся вістка про великий успіх наших війск коло Красника, серед місцевого населеня запанувало велике одушевленє. Люди групами сходили ся перед командою і домагали ся дуже, щоби до них вийшли офіцири. Командант полковник Ген подав зібраним зміст звістки про побіду. Вістку прийнято бурливими окликами і відспіванєм австрійського гимну.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної пресової кватири доносять: Полонені офіцири, котрі брали участь у японській війні, згідно заявляють, що наші приступи були богато нагальнійші ніж японські.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної пресової кватири доносять урядово: Після послідних вістей, в боротьбі під Красником забрали ми понад 3000 бранців, три прапори, 20 гармат і 7 машинових карабінів з кіньми.

Варварське веденє війни.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної пресової кватири доносять урядово під позавчешаню датою: До Львова надійшов учера серед радості населеня перший більший транспорт Росії, забраних до неволі в поодиноких боротьбах. Радість ще збільшила ся, коли в поході побачили кілька машинових карабінів.

З усіх вістей виходить згідно, що Росіяни при своїм варварським звісім способом веденя війни так на власній, як і на чужій території, все нищать, села, забудованя по саліндрованю немилосерно палють і так топчуть міжнародні договори.

Наслідком сего пліндрованя і паленя, з початку, коли ще були можливі частинні неприятельські атаки, котрі зрештою з бравурою відперли наші війська, що прийшли на поміч, граничний терен і його населене дуже потерпіли.

Відколи побідно посуваємо ся наперед на неприятельським російським терені, всі спустошеня падуть на тамошні місцевости. Ся метода не може здержати нас посувати ся наперед, а лише спричинює, що угнетене населене не лише в польських областях, але всюди витав нас jako освободителів з варварської самоволі.

З сербського терену війни.

Відзначене за хоробрість.

БУДАПЕШТ. (Ткб.) Вчера відбуло ся святочне врученє срібного хреста хоробрости І. класи капітанови товариства плаваня на Дунаю Коборови, котрий відзначив ся хоробростию в боротьбах зі Сербями.

Німецько-бельгійська війна.

Успіхи німецької артилерії.

БЕРЛІН. (Ткб.) Бюро Вольфа доносить: В берлінських часописах поміщено за дозволом

властий ілюстрації форту Люцін в кріпости Літх. На сих ілюстрациях видно, які страшні шкоди заподієла в сім форті наша тяжка артилерія. Перший раз ужито сі 42 центиметрові гармати, а стрільна їх попробували найгрубші бетонні панцирі.

Німецько-французська війна.

Воєнні трофеї.

ШТРАСБУРГ (Б. Вольфа). Перед цісарською палатою стоїть тепер девять здобутих французьких гармат, бо до забраних під Мільгавном чотирох полевих гармат, прибуло ще п'ять з боротьб під Вайлером.

Баварці вночі з неділі на понеділок здобули французський прапор, котрий покищо переховуєт ся в губернійнім уряді.

КАРЛЬСРУГЕ (Б. Вольфа). На замковій площі вчера уставлено 12 французьких гармат з амуницькими возами, які здобуло баденське військо.

Відзначене за побіду.

БЕРЛІН (Ткб.) Часописи доносять, що цісар Вільгельм вислав до престолонаслідниці телеграму з висловом радості з приводу побіди престолонаслідника, котрому надав зелізний хрест другої і першої класи. В сій телеграмі цісар доносить дальше, що також другий його син Оскар відзначив ся в боротьбі й одержав зелізний хрест 2 класи.

МІНХЕН (Ткб.) Цісар Вільгельм надав баварському престолонаслідникови ордер зелізного хреста 2. і 1. класи.

Французи про свої операції воєнні.

ПАРИЖ (Ткб.) Оголошений дня 24. с. м. о годині 11. вночі комунікат доносить, що оперуюча на захід від Мози французська армія зістала Німцями заатакована, але не уступила. Коли вечером Німці поновили атак, французська армія відступила, завдаючи неприятели великі втрати. На схід від Мози французські війська, які знаходились на дуже важнім терені, сильно заатаковані німецькими військами по завзятій боротьбі мусли відступити.

З другої сторони удало ся Росії вдерти ся до серця східної Прусії.

На полудни від ріки Серноа англійські і французські війська уставили ся до відпертя атаки німецької кінноти. Французська армія тримає ся тепер дефензивно, щоби в відповідній хвилі перейти до офензивы. Втрати наші досить великі, але дотепер не ствержено ще їх докладно. Німці також віднесли тяжкі втрати. Війська наші чотири рази вдирали ся до Лютарингі, завдаючи неприятели тяжкі втрати.

В комунікаті висловлено дальше жаль, що французський план офензивы не осягнув ціли. Оперуючи на правій флянці самостійної дивізії німецькі війська вдерли ся в околиці Рубе Тірен, котру боронять лише територіяльні пійська.

Неутральність Італії.

РИМ. (Ткб.) Агенція Стефані оголошує слідуочу ноту: Декотрі швейцарські часописи, най-

замість в лютім 1915) а в тій цілі мають
 подане до Дирекції гімназії долучаючи до
 свідомство моральності і виказ лектур. До
 іспитів можуть зголосити ся також учени-
 абітурієнти чужої гімназії (а навіть екстер-
 нати, яким дозволено здавати іспит зрілості
 речини с. р.), коли задля важних пе-
 не могли би здавати іспиту в своїй гімна-
 вступних, доповнюючих і іспиту
 буде пізніше оповіщений.

Присяга смерті на зрадників. Вчора перед
 виконано в гарнізонній в'язниці екає
 на дальших трьох мужиках засуджених на
 через підвищене за зраду в Сокальщині.
 військового суду були при екаєкуції свья-
 що деліквентів сповідали перед смертю.
 довершив жовнір.

Царське рішене з дня 15 зглядно 16 серп-
 1914 відбрало всім титулярним королівсько-
 обривийським і французьким урядам консу-
 в цілій австро угорській монархії право
 своєї власти урядової.

Іменоване. Е. В. Цісар іменував приватного
 д-ра Вол. Мауркевича надавичайним
 професором фармакогнозії на львівським універ-

Воздушні бранці. Коли в неділю пополудни
 у Львові російських бранців,
 на них і російський літак
 Сокала. — Та не всів долетіти до
 бо ставали йому на перешкодї австрий-
 своїми стрільнями. Літак завер-
 внаслідок знищення не всів вернути до
 спустив ся коло Цеблова, де його
 а начальника пограничного вій-
 і офіцера — пільота забрано до
 і відставлено до Львова.

Похорон російського генерала Сергія Ван-
 що наслідком ран помер в неволі,
 о 4 й годині по полудни з гар-
 шпиталю на янівський цвинтар. На
 каравані везли сосну домовину, яку
 жовнірів. Ескорту становили ула-
 від уланів (майор і підпоруч-
 як репрезентанти кор-
 вів парох православної церкви о.
 брало участь велике число

Російський віз трамваєвий робив вчора
 на лінії ІД. Віз своєю величиною
 написами звертав на себе увагу,
 і сотки павпрів гонили за трамваєм оказу-
 вдовлене ізаа воєнної до-

Помер у Львові п. Вацлав Масловський дов-
 співробітник часописі *Przeгляд* один з
 польських журналістів. В по-
 працював в редакції *Dziennik-a*

Особисті вісти. Д-р Іван Франко вернув з
 побуту в Криворівні (коло Жабя) до
 Львова.

Настрій українського населення в Яворівщині
 найкращий. Пишуть нам, що навіть в менше
 громадах зголошують ся добровольці
 і до Українських Стрільців. Поведене
 військової інтендантури з селянами будить
 шановане для військових властей; кожний
 який бере військо у населеня, совісно
 і солідно виплачують за нього всяку
 належитість. Зате поведене яворівської повіто-
 ради, яка займаєть ся доставою і продажою
 соли, не стрічаєть ся з таким признавем. В своїх
 магазинах держить сіль, продає статком проте-
 пованим достойникам і яворівським жидам, а сіль-
 крамарі тижнями не можуть допросити ся
 пару топок соли. Селяни мусять їти до міста,
 тратять робучі дні, вистоюють цілими днями під
 складом, а в ночі вертають огірчені до дому.
 Одна селянка, що вже третій раз вертала без
 соли казала крізь сльози: „У мене нема і криш-
 ки соли вже пятий день, я вже зробила 12 миль
 знов вертаю з нічим; коли би військо мало
 продаж соли, то були би склади і в найменшій
 присідку“. — Арештовано москвофільських „де-
 стелів“ оо. Головку, пароха Якова нового, Ва-
 льриана Ольшанського з Завадова і Романа Кру-
 ниського з Бунева. Говорять теж про арешто-
 ване „юношей“ синів маститого батюшки Стру-
 севича з Прилбич.

В справі арештевань Українців, про які доне-
 сено з краю, інтерв'ювали в понеділок, 24 с.м.,
 у камісника пп. віцеканцлер австрійської па-
 лати послів Юліян Романчук, член Красного
 Віділу ради. Іван Кивелюк і д-р Володимир Ба-
 чинський.

Українська самаританська організація „Чер-
 вонного Хреста“, котра вийшла в алуку з Красним
 Товариством „Червоного Хреста“ і тим способом
 осгнула праву сторону і віднаки, признані же-
 невською конвенцією, ривнає тажов живу ді-
 альність під проводом директора „Народної Ліч-
 ниці“, радника д-ра Евгена Озаркевича, при за-

попадливій помочи д-ра Сафіяна і пані д-ра Ясе-
 ницької. В „Народній Лічниці“ зорганізовано курс
 самаританські, на котрі зголосило ся понад
 200 учасників і учасниць. Наука веде ся теоре-
 тично і практично, а серед зголошених видко ве-
 лике одушевлене і пожертвоване. Манушого чет-
 верга відбув ся іспит теоретичний і практичний
 одного такого курсу від год. 10. до 1. перед по-
 луанем, на котрий відіа Красного Товариства
 „Червоного Хреста“ вислав відпоручником рад-
 ника двора п. Ол. Барвінського. З теорії питав
 радник д-р Озаркевич, а практичних вправ д-р
 Сафіян і п. д-р Ясеницька.

В Коломиї арештовано около 20 свья-
 щеників русофілів. Між иншими арештовано та-
 кож о. Мих. Левицького, 78 літнього пароха з
 Вербіжа, колишнього друга д-ра Дудкевича. В
 Мшніні арештовано кількох селян, між ними бу-
 вшого русофільського посла Миронюка Зачука.
 В Яблокові арештовано тамошнього антикара, а
 в Косові між кшми судию Гулу.

Як українські селяне карають зрадників.
 В селі Мозолівці, положенім між Підгайцями
 і Теребовлею, в ще одва-одинок родина москво-
 фільська — нащадки москвофільської агітації
 пок. атца Застирця. І з родини сеї один член
 спровадив на рідне село російську патрулю. Од-
 наче недовго вона була в селі, бо наша патруля
 прогнала її. Безпосередно по відході російсько-
 го війська Українці-селяне виконали на зраднику
 самосуд: зрадника повісили, не ждучи
 навіть судових формальностей.

Не кажи гоц... Оноді писали ми, як то рос-
 сійська і французька преса в своїй буйній уяві,
 скорим маршом вже в пару день по вибуху
 війни заняли цілу Галичину, зробили у Львові
 революцію, здобули його і „під кавками“ поса-
 дила генерал-губернатора в особі генерала Іван-
 цева. Тимчасом австрійське військо зїгнувало
 російсько-французьку пресу і в мивулу п'ятницю
 під Камінкою поклало трупом генерала Іванцева,
 коли здобув кошари австрійського трену.

Посол Окуневський донесе нам телегра-
 фично з Черновець: Поширива часописями віст-
 ка про мов арештоване фальшива, тому прошу
 її здементувати. — Посол *Окуневський*.

Підступний „батюшка“. Очевидець подає
 нам такий факт: Дня 10 с. м. наша погранична
 сторожа в Скалі заняла село Збрись. Дня 13 с.
 м. зявив ся там відділ ополченців з жандарма-
 ми, щоби розслідати терек.

Наші
 вхопили за зброю і прійшло до боротьби. Зги-
 нуло 40 Росиян, 15 ранено, а решта втікла, а
 було всіх 300. Наших було 100 — з того один
 влав, а трох ранених. Перфідний „батюшка“
 скрив ся і тільки на другий день удало ся його
 відшукати і за зраду відповідно покарати.

В ліським повіті арештовані в свьяченики:
 Чертежинський з Бірки, Гукевич з Полянчика,
 Полошиневич з Середниці, Чайковський з Гар-
 нани, Генсьоровський з Кальниці, Кузьмак з
 Гічви, Грабець з Лупсва, Коропась з Кривого,
 Копистянський з Березів, Ширба з Жериці.
 Крім того арештовано в Угорьих мінеральних
 2-х студентів прав синів тамошнього пароха Ма-
 кара, а в Кальниці 2-х Генсьорських студ. у-
 нівверситету братів арештованого пароха, з ко-
 трих один Михайло Генсьорський був домашнім
 інструктором у графа Бобринського в Петербур-
 ві і прїїхав недавно до Кальниці на „вакації“.
 В Тярві сільній арештовано правника Шатин-
 ського. В самім Ліску по переведеню ревизи в
 торговлі „Нива“ арештовано уривателя Шпа-
 ковського. Рівнож арештовано збанкротованого
 поміщика зі Стривжива Льва Чайковського. З
 москвофілів селян арештовані: Олекса Іваніск
 з жінкою а Лукового, Михайло Тимос з Серед-
 ного великого, дяк Бурмич з Тярві, Максим
 Нусь і Осип Мігдала з Камянок.

Воєнний гумор. Французька головна коман-
 да видала таку проклямацію: Жовнярі великого
 народа! (grttrande nation!) Ворог забрав нам
 вже прапори, армати і рушницї. Тим попав він
 в засідку, яку ми йому приготували. Він мусять
 далі волічись тяжко обладований, ми за те без-
 ніякого баясту можемо скорше бігти. Кілька
 тисяч Французів дістало ся в неволю. Vive la
 France! Небаком будемо знова в Парижі! *Joffre*.

Оповістки.

Середа 6. серпня 1914.
 Нині: греко-кат. Максим Існ. От. П. рек. -кт.
 Зефірина і Ромк.
 За втр.: греко-кат. Митен Пред. Усп. рек.-кат.
 Йосифа К.
 По ватра: греко-кат. Успен Пр. Д. М. римо-
 кат. Августина оп.
 Схід сонця о год. 4-33—захід 6-15
 Всім Товаришам абітурієнтам зголошуючим
 ся про інформації що-до гриничної академії в Лео-

бен подаю до відома зміну моєї адреси: Gaudyuk
 Leo, Trofaiach, Steiermark. 2143

ТЕЛЕГРАМИ.

Львів, дня 26. серпня 1914.

По боротьбі під Красником.

ВІДЕНЬ (Ткб.) З воєнної пресової кватіри
 доносять урядово:

Триденна битва під Красником закінчила ся
 вчора повною побідою наших війск. Росиянів ви-
 кинено з цілого фронту, широкого около 70 кі-
 льометрів і почали вони в формі утечі відворот
 на Люблин.

Губернатор Бельгії.

БЕРЛІН (Б. Вольфа). Цісар Вільгельм пору-
 чив управу окупованої часті Бельгії генералови
 полевому маршалкови Гольцови, іменуючи його
 рівночасно генеральним губернатором Цивільну
 управу поручило іменованому адміністраційним
 шефом правительственному президентови з Акві-
 аграну, Зандови. Гольц відіхав уже до Белгії,
 щоби обняти нову діяльність.

Російські гузари бранці.

КРАКІВ. (Ткб.) Вчора привезено сюди 6
 російських гузарів, полонених в Польсьвім Ко-
 ролівстві. Віддано їх в руки команданта кріпо-
 сти. Жовніри в обдерті і виголоділі.

Геройства армії і летунів.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Воєнний кореспондент *Neue*
Freie Presse пише: Не лише армія, тажов кавал-
 лерия гонведів доказує чудес видержаности і
 відваги. Поодинокі швадрони припускали атак
 до російських ровів в шанцях і здобули їх, так
 що мусяло ся аж здержати гін війск.

Про воєлушний корабель „Шіте Лянд“ ка-
 же кореспондент, що він тричі дістав ся в не-
 приятельський огонь, але не потерпів шкоди.
 Через 13 годин корабель остана в у воздуху і
 недалеко Івангорода попав у формальні споти
 карабінового огню. На полудневий схід від Лю-
 блина корабель острілювала піхота й артилерия
 рівночасно з двох сторін. 25 карабінових стрі-
 лів продірвало задні газові комірки. Російські
 шрапнелі не трафляли. Всі падали далеко на
 право від бальона. Один відломок влетів до гон-
 долі, але не заподіяв шкоди. Поволоку бальону
 направлено підчас їади. Командант бальону міг
 донести багато важних обсерваций. Залога не
 була ранена. Корабель прывато в головній ква-
 тирі з одушевленем.

На воздушну австрійську флоту.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) Центральний комітет, який
 займаєть ся справою утвореня воздушної ав-
 стрійської флоты, вручив учера міністрови вій-
 ни 125.000 корон, яко часть доходу зі складок,
 зібраних в Австрії Горшній, на Моравії і в Че-
 хії. Загалом центральний комітет зложив доси
 на сю ціль 1,507.000 корон.

Маніфестації в Пр-зі.

ВІДЕНЬ (Тка.) Вчора вечером відбули ся
 патріотичні маніфестації в Празі. Товпа, на якої
 чолі несли портрети цісаря Франца Йосифа І. і
 цісаря Вільгельма, свиваючи патріотичні пісні і
 підносячи оклики в честь обох монархів, улади-
 ла похід по уляцях міста. Перед німецьким кон-
 сулятом відспівано гимн народів, пісню „Wacht
 am Rhein“ і „Kde domov moj!“ Подібні маніфе-
 стації уладжено під памятником Радецького і
 корпусною командою.

Розпорядок в справі німецьких моряків.

БЕРЛІН (Прив. т.) Міністер війни поручив
 підчиненім генеральнім командам не покликува-
 ти обовязаних до загального ополченя моряків.

Поворот Німців з Сербії.

БУКАРЕШТ (Прив. т.) Майже всі Німці
 покинули вже Сербію. Повертають вони доро-
 гою на Софію.

До наших дівчат. Отсим звиваємо всі пан-
 очки, учениці львівських шкіл, в першій мірі шкіл
 У. П. Т. (учительської семінарії і виділової шко-
 ли), щоби зголошували ся до праці в льоналі то-
 вариства (ул. Мохнацького 12) від години 9. рано
 і від 3-ої пополудни. Рук настарчити годі, так
 нехай молоді і наймолоді прійдуть нам у по-
 ніч — *Комітет українських жінок*.

НАДІСЛАНЕ.

(За сю рубрику редакція невідповідає).

ФАБРИКА „АВАДІЕ“

є виключно австрійсько-угорським товариством з обмеженою поручкою. Має свої фабрики у Відня і Нейтра. Усі інші розсівані конкурентційні 2144 поголоски минають ся з правдою.

СТ паперці

виріб одинокої української фабрики туток і паперців в Тернополи

„Будучність“

повинен кожний Українець курити. 27

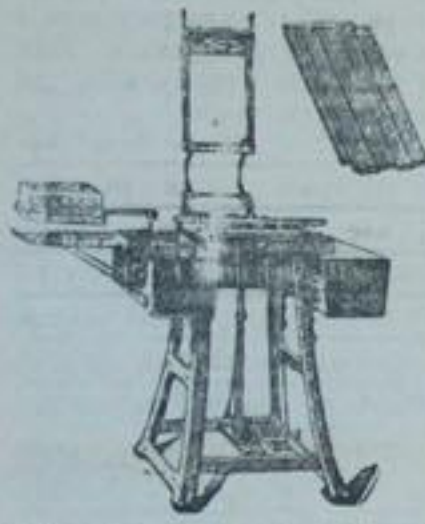

Дрібні оголошеня

платять ся по 6 сот. за слово, найменше 60 с., для глядаючих праці по 4 сот. за слово. Належитість платити ся в гора, а можна її пересалати в почтових марках.

Женщини працюють, ретельної до помочи в домашній господарці на філярку пошукою. Подати свої услія. Зацерковна, Львів, вул. Потоцького 107. 2142

Мешканці з харчем у Львові для 1-2 Іванів (Пань) або для родини. Окрема, фронтова кімната і спільна кухня. П. Горачикова, Руська 16. 2139

ФАБРИКА МАШИН
і ін.
В. Богуцого
в **Хшанові**
будув машини і форми найновіших систем до цементових виробів. Крім того доставляє оліяв і фарб цементових.
Цінники і інформації даром.
ЦІНА НИЗКА
67

Українське Товариство забезпечень на жите і ренти

„Карпатія“
у Львові.

Почутний президент Його Ексцеленція митрополит Андрей граф Шептицький.

Товариство основане на взаємности, а через то всі виски розділює як дивіденди поміж забезпечених.

Приймає забезпеченя у всіх можливих комбінаціях, як забезпеченя на случай смерти, мішане забезпеченя на дожиття і на случай смерти, забезпеченя з евентуальною дворазовою виплатою та надзвичайно корисне і догідне забезпеченя дітей. При найдогідніших комбінаціях подає як найкорисніші услія, а премії побірає надзвичайно низькі.

Ручить вже по трех літах неоспорність і неападість забезпеченя.

На случай самовбивства виплачує цілу забезпечену суму, коли забезпеченя тривало три роки, а на случай смерти в двоюбо аж по одиорічній триваво забезпеченя.

Признає по трех літах право викупу, а ринож вже по трех літах уділює помачки на шовкі 5%, а і відсотка.

Приймає совісних і солідних вступників. Інформацій уділяє оборотною почтою, просенети вислав даром і оплачено.

Теперішня адреса (по перевезеню осідку) Львів, ул. Руська ч. 18. (побіч „Дністра“).

Генеральна Агенція для Буковини находить ся в Чернівцях при ул. д-ра Райсса ч. 8.

Централін

(пракно охоронений ч. 53644) найліпший, найуспішніший, а тим самим найдешевший

порошок до кормленя і снорого тученя усіх домашних звірат, поручаєть ся як найгорячіше всім господарям і плакуючим худобу.

Важати на плямбю і на повислу охоронну марку. Ціна: 1/2 кг. 75 сот., 1 кг. 1.50 К., 5 кг. 5.50 К., 12 кг. 12 К., 20 кг. 18 К., 30 кг. 40 К., 100 кг. 78 К.

Централін вироби австрія під ангелом в Neuhäusel N. 107. Склад і головне австуство на Галичину фірма ФАБР-ШТАЙН, торговля машин, Львів, вул. Городецька ч. 59. Телефон 756. 50

Вода Lotos

усуває морщини, врищі, веснічки, плями з утроби, вигладжує шкіру по вісці, вибілює опалені і червоні лиця, аладжема після припису Теофілі Дутковської.

ВИРІБ І ГОЛОВНИЙ СКЛАД в аптиці Жигмонта Теодоровича

Станиславів, ул. Зедельмасра. Ціна 6 корон.

Набути можна через дрогерію П. МІКОЛЯША у Львові. 1895

Ювілейне виданє в честь Т. Шевченка в німецькій мові п. т.

Taras Schewtschenko

Der grösste Dichter der Ukraine zur Jahrhundertfeier seiner Geburt

появила ся накладом Ukrainische Rundschau.

Книжка в обемі 8 аркушів, на люксовім папері, 18 статей, 20 перекладів, ілюстровані і нотні додатки.

Коштує лише 2 кор. 50 сот. з пересилкою.

Замовляти через: Ukrainische Rundschau, Wien 1804 XVIII. Gersthofstrasse 68. 2-6

„Просьвіта“ Цигаретові паперці.

5% на Товариство „Просьвіта“.

Жадайте в вашім інтересі цигаретових паперців і тутон марки „Просьвіта“.

2% на „Рідну Школу“.

Всюди можна дістати. — Взори і цінники посилає „Союзний Базар“, Львів, Руська 20.

Товариство взаїмн. кредиту

„ДНІСТЕР“

у Львові ул. Руська ч. 20, Телефон ч. 788

засноване при Товаристві взаїмних забезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закону о стоваришенях в р. 1873.

Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу.

Цілю Товариства в уділюванє кредиту своїм членам різними забезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладов 4%, без потрученя рентового податку.

Вкладни приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах, від 8. до 2. в полудне.

Конто в Почтовій Шкадниці 35.527, Жирове конто в австро-угор. Банку

Щадничі вкладки К 4,120.000—

Власний масток К 536.000—

Уділені позички К 4,765.000—

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем. 46

Е. Г. ЗЕЛІГЕР.
СИНЯ ФЛЬОТА

Сьвітова повість в двох томах.

Переклад Михайла Авзинського.

Ціна обох томів по 3 корони, разом 6 корон.

Хто прахле 6 К до Адміністрації „Діла“, одержить книжки оплатно.

Сьвітло церковне і столове

найліпшої марки охоронено запатентованою маркою — М. Ц. Н. Т. поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Сьвітло се висилає ся в двох родах по ціні 212 кор. і по 186 кор. за 100 кл. Для церков 12% опушту. Ціни розуміють ся льоко фабрика. Крім сего сьвітла можна дістати у нас також сьвітло без марки М. Ц. Н. Т. по ціні 126 корон на 100 кл. льоко Львів. 5

ДОСТАВА

Стов. зареєстр. з обмеж. (дворазовою) поручкою.

ДИРЕКЦІЯ: Львів ул. Домініканська 11.

СКЛАДИ: Львів ул. Руська 20.

Станиславів пл. Смольки 1.

Перемишль Ринок 26.

Поручає свої богато заосмотрені склади усяких церковних річей.

Приймає усякі направи, зазначені і перелічені.

Доставляє дзвенів готових і після замовлень та стріляних дзвоничків.

Поручає церковних малярів, різьбарів, золотарів і підприємців будови і направи.

Продає церк. вие і столове біле та срібле, прадивне, хінське і альпаку.

Виготовляє харуги і претери для „Соколі“, „Стрел“ і Читальні „Просьвіти“.

Церквам-членам дає 2% додаткового опушту при закупні.

Кожда церква, кожний овідомий Русин повинен стати членом „Достави“.

Уділ 20 К; платний також ратами; зписове і К; дивіденда за 1912 р. 7%.

Часть тиску розділює „Достави“ на церковні і народні цілі.

Хто купує в „Доставі“, купує у себе; обіцашу народне майно, поперед рідній промисл.

Інформацій уділює ДИРЕКЦІЯ ул. Домініканська ч. 11; на жаданє висилає цінники. 7

„Домашня Кухня“

(ЯК ВАРТИ І ПЕЧИ).

Зладила: Леонтіна Лучаківська.

Накладом: Микола Заячківського

Сторін 178. — Ціна одної прижірника 1.50 К. в пересилкою поштовою 1.66 К.

Ся книжка владжена на підставі довголітних студій і практики авторки, в поправній українській мові і обіймає 7 розділів в 457 приписань а то: Росолы і супи. — М'яса. — Паштета. — Яриш. — Кожопти. — Салати. — Легунина. — Часть друга обіймає: Печива. — Торти. — Складці (глазура) — морозиво. — каву — чай — чеколладу — лімонаду — горелі ілптки — а в кінци поученє про нахрете стола на більші прирети.

Замовляти від адресою:

Друкарня І. Айхельбергера

Львів, Ринок ч. 10. (діл „Просьвіта“)

На Січових Стрільців

даю 50% зі спродажи карток.

Купуйте

тільки у фірм що оголошують ся в часописи

Не забувайте при тім покликуватись на

дотичне оголошенє.

Діло.

Відповідає за редакцію Василь Панейко.

З друкарні „Діла“ Львів, Ринок ч. 10.